పులి పంజాలు

సుంకరి రాంప్రసాద్

గూడెం గుప్పుమంది.

కట్టెలు కొట్టడానికి వెళ్ళిన సింగడు పులివాత పడ్డాడన్నవార్త కార్చిచ్చులా గూడెంలో వ్యాపించింది.

చెట్టంత కొడుకును పోగొట్టుకున్న గంగమ్మ గుండె చెరువయ్యేలా ఏడుస్తుంది.

'ఎక్కడ? ...ఎక్కడ?'

'ఎలా? ...ఎలా?'

జనంలో ఒకటే గుస, గుసలు

"కొండ మొగల సీతమ్మోరి సెరువుకాడ." అన్నాడు లింగడు ఆయాసంతో వగరుస్తూ.

అడవిలో చెరువు ఒడ్డున సింగడి శవాన్ని చూసి.... భయంతో గూడెంకు పరుగెత్తుకొని వచ్చాడతడు.

సింగడి తల్లి గంగమ్మను తీసుకుని, మొగాళ్ళంతా చెరువు దగ్గరకు బయలుదేరారు.

మల్కానగిరి పోలీస్ స్టేషనుకు కబురు పంపించి, సింగడి

శవాన్ని చూడటానికి తను కూడా బయలుదేరాడు గూడెం నాయకుడు రామన్నదొర.

లింగడు ముందు నడుస్తూ దారి చూపిస్తున్నాడు. అంతా అడవిలోనికి ప్రవేశించారు.

తుఫాన్ వెలిశాక ప్రశాంతంగా ఉండే సముద్రంలా నిశ్శబ్దంగా ఉంది అడవి.

పులీ, సింహమూ లాంటి క్రూరమృగాలు వేటకు బయలుదేరినప్పుడు, వాటి వాసననూ, వాటి భారీ శరీరపు అడుగుల సవ్వడినీ గ్రహించి, అడవిలోని పశు పక్ష్యాదులన్నీ సద్దు చేయకుండా తమ, తమ నెలవుల్లో దాక్కుంటాయి.

అడవిలో ఎప్పుడైతే అలాంటి సహజమైన నిశ్శబ్దం నెలకొని ఉందో, ఏదో క్రూరమృగం ఆ పరిసరాల్లో సంచరిస్తుందని గ్రహిస్తారు ఆటవికులు.

అడవుల్లో పుట్టి, అడవుల్లో పెరిగే వారికి యిలాంటివన్నీ అలవాటే. ఆ అసహజమైన వాతావరణాన్ని గమనించాడు రామన్నదొర.

అతడు చేసైగ చేయగానే, నడుస్తున్న ఆటవికులంతా టక్కున ఆగిపోయారు.

“మెకం ఈరే మసలుతున్నట్లుందాది. కొమ్ములూ, డప్పులూ పైకి తీయండి. ఈటెగాళ్ళు పక్కల కాపు కాయండి” అన్నాడు దొర.

నాయకుని ఆజ్ఞ ప్రకారం వారంతా జట్లు, జట్లుగా విడిపోయారు.

అంతలో ....గుండెలు జలదరించేలా, అడవి మారుమ్రోగేలా పెద్దపులి గాండ్రింపు వినిపించింది వారికి. భయంతో

వణికిపోయారు వారు. కలవరంగా చుట్టూ చూసారు.

కాని, మరుక్షణం సహజంగా వారిలో జీర్ణించుకు పోయిన వేట ప్రవృత్తి వారిని మామూలు మనుషులను చేసింది.

కొమ్ము బూరలనూ, డప్పులనూ మ్రోగిస్తూ కొందరు ముందు నడిచారు. చేతులలోని ఈటెలను బారు చేసి, నలు దిక్కులా జాగ్రత్తగా చూస్తూ కొందరు బాటకు ఇరు వైపులా రక్షణ కవచంలా ఏర్పడ్డారు. వారి వెనుక విండ్లకు బాణాలను సంధించి సిద్ధంగా నిలబడ్డారు మరి కొందరు, వారి మధ్య మిగిలినవారు నడిచారు.

వారు చేస్తున్న శబ్దాలకు అడవి మారుమ్రోగిపోయింది. కుందేళ్లూ, లేళ్ళూ లాంటి చిన్న జంతువులు భయంతో తమ నెలవులను వీడి కకావికలై పరుగెత్తసాగాయి.

పులిలాంటి క్రూరమృగాలు సైతం ఆ శబ్దాలకు దూరంగా పారిపోతాయని వారికి తెలుసు. వారి తాపత్రయమంతా తమను తాము రక్షించుకోవడం మాత్రమే కాదు. తమ అండా సింగని శవాన్ని ఆ క్రూరమృగం పాలవకుండా రక్షించడం కూడానూ.

వారు అలా పెద్దగా శబ్దాలు చేసుకుంటూ సీతమ్మ చెరువును సమీపించారు.

చెరువు ఒడ్డున వెల్లకిలా పడివుంది సింగడి శవం. పోలీసులు వచ్చినంతవరకూ ఆ శవాన్ని ఎవరూ తాకవద్దని, ఆ శవం దరిదాపులకు కూడా వెళ్ళవద్దని శాసించాడు రామన్న దొర. శవానికి నూరు గజాల దూరంలో అంతా ఒక వలయంలా ఏర్పడి కూర్చున్నారు.

మామూలుగా అయితే ఆ ఆటవికులు అంత జాగ్రత్తగా వ్యవహరించేవారు కాదు.

అయితే ఈ మధ్య వారి గూడెంలో ఒక యువతి ఆత్మహత్య చేసుకుంది. శవ పంచాయితీ జరపడానికి వచ్చిన మల్కానగిరి సబ్ ఇన్స్పెక్టర్ ఉదయకుమార్ గూడెం వాసులందరినీ సమావేశ పరిచాడు.

ఇక ముందు ఆ గూడెంలో ఎలాంటి అవాంఛనీయ సంఘటన జరిగినా తనకు ముందుగా తెలియజేయమనీ, తాను వచ్చినంతవరకూ ఆ శవం పరిసరాలకు కూడా ఎవరూ వెళ్ళకూడదనీ వారికి చెప్పాడు.

నాగరికత ఎరుగని ఆ ఆటవికులకు పోలీసులంటే సింహ స్వప్నమే అందులో ఇనస్పెక్టర్ దొర ఒకమాట చెప్పాక, దానిని జవదాటే ధైర్యం ఎవరి కుంటుంది?

ఇనస్పెక్టర్ రాకకోసం ఎదురు చూస్తూ వారు అలానే కూర్చున్నారు.

2

జీపులోనుండి హుందాగా క్రిందకు దిగాడు ఉదయ కుమార్. అదే సమయంలో వారికి కొద్ది అడుగుల దూరంలో సర్ర్ మంటూ దూసుకు వచ్చి ఆగింది మరో జీపు. అందులోనుండి దిగుతున్న శివప్రకాశ్ వంక సాదరంగా చూశాడతడు.

శివప్రకాశ్ మల్కానగిరి రిజర్వ్ ఫారెస్టు ఆఫీసరు. ముప్పయిఅయిదేళ్ళ బ్రహ్మచారి అతడు.

"హల్లో శివప్రకాశ్ గారూ! మీరూ వచ్చేసారా? ఇంకా మీ కోసమే కబురు పంపుదామనుకుంటున్నాను" శివప్రకాశ్‌తో కరచాలనం చేస్తూ అన్నాడు ఇనస్పెక్టర్ ఉదయకుమార్.

"నాకూ ఈ వార్త ఇప్పుడే తెలిసింది ఇనస్పెక్టర్."

"సింగడ్ని చంపిన పులి మాన్ ఈటరే నంటారా?"

"కావచ్చు. సాధారణంగా పులి మాన్ ఈటర్ గా మారకుండా మనుషులపై దాడిచేయదు. కాని, నాకు తెలిసినంతవరకు మన మల్కానగిరి ఫారెస్టులో మాన్ ఈటర్స్ లేవు."

"అంటే ఇది పై అడవుల నుండి వచ్చిన పులి అంటారా?"

"కావచ్చు ఇన్ స్పెక్టర్! ఈ మాన్ ఈటర్స్ చాలా చాలా తెలివిగా వ్యవహరిస్తాయి. ఒక రోజు ఒక ప్రదేశంలో వేటాడితే, మరునాడు మరో దిక్కులోని కొన్ని మైళ్ళ దూరంలో తమ ఎర కోసం మాటువేస్తాయి. ఒక్కొక్కసారి కేవలం ఒక్కరోజులో ఇవి ఏభయి, అరవై మైళ్ళ దూరం ప్రయాణించినా మనం ఆశ్చర్యపోనవసరం లేదు."

శివప్రకాశ్ మాటలకు చిన్నగా తల పంకించాడు ఇన్ స్పెక్టర్. వారు నెమ్మదిగా నడుచుకుంటూ శవాన్ని సమీపించారు. వారిని చూసి గౌరవంగా లేచి నిలబడి నమస్కరించారు ఆ ఆటవికులు.

ఇన్ స్పెక్టర్ మోకాళ్ళమీద వంగి శవాన్ని పరీక్షించసాగాడు.

అత్యంత బీభత్సంగా ఉంది ఆ శవం ఆకారం. శరీరం అంతా రక్తసిక్తం అయివుంది. పులి పంజాతో కొట్టడం వలన పైకి ఊడివచ్చిన కండలు, వాడిగోళ్ళు గీచుకోవడం వలన ఏర్పడ్డ రక్తపుచారికలు....అతడి శరీరం అంతా ఒక రక్తపుముద్దలా ఉంది.

చుట్టూ ఉన్న నేలను పరిశీలనగా చూశాడు. నేల మీద పులి పంజా గుర్తులు, మనిషి పాదాల గుర్తులు అన్నీ కలసిపోయి చిందర, వందరగా ఉన్నాయి.

పులికీ, మనిషికీ జరిగిన భీకర పోరాటానికి సాక్ష్యంలా ఉంది ఆ ప్రదేశం.

ఇక అక్కడ తాను చేయగలిగింది ఏమీ లేదు. శవాన్ని ఆ గూడెం వాళ్ళకు అప్పగిస్తే సరిపోతుంది. ఆ మాన్ ఈటర్ విషయం ఫారెస్టు ఆఫీసరు చూసుకుంటాడు.

ఆలోచనగా తల పంకిస్తూ, వెను తిరిగి రెండడుగులు ముందుకు వేసాడు. ఎందుకో యధాలాపంగా చెరువు వంక చూసాడు.

చెరువు ఒడ్డున బురదలో స్పష్టంగా కన్పిస్తున్న బూట్ల గుర్తులను చూడగానే అతడి కళ్ళు విచిత్రంగా మెరిసాయి.

అతడు దగ్గరకు వెళ్ళి చూశాడు. చెరువు ఒడ్డునుండి అడవిలోనికి ఎవరో నడుచుకుంటూ వెళ్ళినట్లు ఉన్నాయి ఆ బూట్ల గుర్తులు. అవి అంబాసిడర్ షూ గుర్తులు.

ఆ అడవిలో అంబాసిడర్ షూలను ధరించేది అతడూ, శివప్రకాశ్. ఆ ఇద్దరే. ఇన్ స్పెక్టర్ ఆ చెరువు దగ్గరకు రావటం అదే మొదటిసారి. మిగిలింది శివప్రకాశ్.

అతడు శివప్రకాశ్ వంక చూసాడు.

ఫారెస్టు ఆఫీసర్ శివప్రకాశ్ నేలమీదకు వంగి వున్నాడు. జేబులోనుండి చాకును తీసి, పులి పంజా గుర్తు ఉన్నమట్టిని పెళ్ళలా పెకలించి జాగ్రత్తగా పైకితీశాడు.

శివప్రకాశ్ చేస్తున్న పనిని చూడగానే ఇన్ స్పెక్టరు మెదడులో బల్బు వెలిగినట్లయింది.

"ఈ పంజాల గుర్తుల ఆధారంతోనే మేం పులికోసం అన్వేషించాల్సి ఉంటుంది."

ఇన్ స్పెక్టరు వంక నవ్వుతూ చూస్తూ చెప్పాడు శివ

ప్రకాశ్.

ఇకనుండీ అతని పని ప్రారంభమవుతుంది. ఆ గుర్తులను ఫోటో తీయించి, ఆ పంజా కొలతలనుబట్టి, పంజా భూమిలో చొచ్చుకున్న లోతునుబట్టి ఆ పులి ఆకారాన్ని, వయసునూ, బరువునూ, నడకలో దాని వేగాన్ని నిర్ణయిస్తారు.

ఈ ఫారెస్టులో మాన్ ఈటరు తిరుగుతుందని హైదరాబాద్‌లోని తమ హెడ్ ఆఫీసుకు రిపోర్ట్ చేయాలి. అవసరం అనుకుంటే పులులను వేటాడే షికారీని సహాయం పంపమని కోరాలి.

చేయాల్సిన పనులు ఊహించుకుంటూ అతడు జీపు వైపు నడిచాడు.

"మిస్టర్ శివప్రకాశ్....! అన్నట్లు మీరు ఈ మధ్య ఎప్పుడైనా ఈ చెరువు ప్రాంతానికి గాని వచ్చారా?"

ఇన్‌స్పెక్టరు మాటలకు ఆశ్చర్యంగా చూశాడు శివప్రకాశ్. ప్రశ్నార్థకంగా అతడి కనుబొమ్మలు ముడిపడ్డాయి.

"ఉహుం.. లేదే! ఏం అలా అడిగాడు?"

"ఏం లేదు ఊరికే" అన్నాడు ఇన్‌స్పెక్టరు.

శివప్రకాశ్ వెళ్ళిపోయాక, చెరువు ఒడ్డుకు నడిచాడు ఇన్‌స్పెక్టరు. బూటు గుర్తువున్న మట్టిపెళ్లను జాగ్రత్తగా పెకలించి పైకి తీశాడు.

'తను అనవసరంగా అనుమానిస్తున్నానా' అన్న సందేహం అతడిని పట్టి పీడించసాగింది.

'పులి పంజా దెబ్బలకు కండలు ఊడి సింగడు మరణించాడన్నది నిర్వివాదాంశం. అయితే అదే ప్రదేశంలోనికి ఆ బూట్ల గుర్తులు ఎలా వచ్చాయి? తనూ, శివ

ప్రకాశూ ఇద్దరూ కాకుంటే, ఆ చెరువు ప్రాంతానికి బూట్లు వేసుకొని వచ్చిన అజ్ఞాతవ్యక్తి ఎవరు?

పంజాల గుర్తులతో పులిని అన్వేషించడానికి బయలు దేరాడు శివప్రకాశ్. ఈ బూట్ల గుర్తులతో ఆ అజ్ఞాత వ్యక్తికోసం తనూ అన్వేషణ సాగించాలా?'

ఎడతెగని ఆలోచనలతో ముందుకు నడిచాడు అతడు. దారిలో అతనికి శివప్రకాశ్ బూట్ల గుర్తులు కనిపించాయి. తన చేతిలోని మట్టిపెల్లపై వున్న గుర్తులతో పోల్చి చూశాడు.

ఆ రెండు గుర్తులూ ఒకటి కావు. అవి వేరు. వేరు డిజైన్లను కలిగి వున్నాయి. అయితే వాటి సైజు మాత్రం ఒక్కటే.

అయితే కేవలం కాలిబూటు సైజు ఒకటయినంత మాత్రాన ఎవరినైనా అనుమానించడం తెలివితక్కువని అతడికి తెలుసు. అయినా శివప్రకాశ్ లాంటి ఆఫీసర్ కు అబద్ధం ఆడాల్సిన పనేమిటి?

అతడు గూడెం మనుషులను సమీపించాడు. అంతవరకూ వారంతా అక్కడే చేతులు కట్టుకొని నిలబడి వున్నారు.

"శవాన్ని ముందుగా చూసిందెవరు?" వారివంక సూటిగా చూస్తూ అడిగాడు అతడు.

"నేను దొరా!" అంటూ లింగడు ముందుకు వచ్చాడు.

"అడవిలో కొండవార కట్టెలు కొడుతుండా, ఇంతలో మెకం కూత ఇనిపించింది. భయంతో లగెత్తినా. సీతమ్మోరి చెరువుకాడ సింగడ్ని సూసినా. రకతపు ముద్దనాగున్నాడు. సచ్చిపడున్నాడు. గూడెంకు లగెత్తి

దొరకు చెప్పినా. గంతే దొరా!”

లింగడిని వెళ్ళమన్నట్లు సైగ చేసి, రామన్న దొర వంక చూశాడు ఇన్ స్పెక్టర్.

“సింగడిని చివరిసారిగా ఎవరు చూశారో చెప్ప గలవా దొరా?”

అతని సందేహమల్లా ఒక్కటే. ఆ ప్రదేశంలో బూట్ల గుర్తులు వున్నాయంటే, అక్కడికి ఎవరో నాగరికుడు వచ్చివుండాలి. బహుశా మరణానికి ముందు సింగడు అతనిని కలుసుకొని వుండాలి.

ఎవరో తెలియని ఒక నాగరికునితో ఒక ఆటవికుడు ఎందుకు కలుస్తాడు? వాద్దరి మధ్యా యేదో రహస్య సంబంధం ఉండివుండాలి. ఏమిటయి వుంటుంది?

ఒక వేళ తనకు తెలియకుండా గంజాయి లాంటి మత్తు మందుల వ్యాపారమేమైనా రహస్యంగా జరుగుతోందా? అదేదో తేల్చుకోవాలని ఉంది అతనికి.

“నిన్న రేతిరి గూడెంలో జాతర జరిగింది దొరా. అడవిదొర (ఫారెస్టు ఆఫీసరు) కూడా వచ్చిండు. కాళితో తెల్లార్లూ ఆడిండు. పాడిండు....మా సింగడు, ఎండదొర రాకముందే అడవికి పోయిండు.”

“కాళి ఎవరు దొరా?” రామన్నదొర మాటలకు అడ్డువచ్చాడు ఇన్ స్పెక్టరు.

“మా గూడెం కూనే దొరా. అడవిదొర యింట వంట చేసుద్ది. సింగడంటే దానికి పేనం. పెట్టా, పుంజా మా మంచి జోడులే దొరా!” అన్నాడు రామన్న దొర.

“సింగడు యెవరైనా పట్టణవాసపు మనుషులతో తిరుగుతుండేవాడా?” సాలోచనగా అన్నాడతడు.

"లేదు దొరా! ఆరెప్పుడూ ఆ అడవిదొర ఇంటనే వుండేవాడు. కాళీకీ అడికీ జోడు కుదిరింది అడనే."

ఇంక అడటానికి ఆతనికేం తోచలేదు. రామన్న దొరను శవాన్ని తీసుకొని వెళ్ళిపొమ్మని చెప్పి, అతడు జీపు దగ్గరకు నడిచాడు. ఎర్రని ధూళిని రేపుకుంటూ జీపు ముందుకు కదిలింది.

అతని మస్తిష్కం నిండా యేవో ఆలోచనలు.

కాళీ పని చేస్తున్నది ఫారెస్టు ఆఫీసరు శివప్రకాశ్ ఇంట్లోనే. చనిపోయిన సింగడు ఎక్కువగా తిరిగేది ఫారెస్టు ఆఫీసరుతోనే. మరణ స్థలంలో కనిపించిన బూటుకాలి ముద్ర ...సరిగ్గా శివప్రకాశ్ బూటుకాలి సైజుదే. కాకుంటే డిజైన్ వేరు. అది ఇంకొక బూటుది అయివుండవచ్చు.

అతడు సింగడి మరణాన్ని గురించి ఆలోచించటం లేదు. సింగడి గతజీవితాన్ని గురించి ఆలోచిస్తున్నాడు సింగడి గతంలో యేదో చిక్కుముడి వుంది. ఆ ముడికి లింకు యెక్కడో శివప్రకాశ్ దగ్గరే ఉండి వుండాలని అతనికి బలంగా తోచసాగింది.

పోలీసుజీపు గూడేన్ని సమీపించింది.

3

"కాళి అంటే నీవేనా....?"

తన యెదురుగా నిలబడిన పద్ధెనిమిదేళ్ళ యువతివంక చూస్తూ అడిగాడు ఇన్‌స్పెక్టరు.

నిండయిన యవ్వనంలో మిస మిసలాడుతోంది. ఒక సారి చూస్తే కన్నులు త్రిప్పుకోలేని అందం ఆమెది. కట్టులో, బొట్టులో, మాట తీరులో నాగరిక లక్షణాలు కొద్దిగా కనిపిస్తున్నాయి ఆ యువతిలో.

'ఔనన్నట్లు' తలాడించిందామె.

"సింగడూ నీవూ ప్రేమించుకున్నారా?"

ఆ ప్రశ్నతో అంతవరకూ అదిమిపెట్టుకున్న దుఃఖం వెల్లువలా ఆమెలోనుండి పైకి వచ్చింది. అరచేతుల్లో ముఖాన్ని దాచుకుని వెక్కి వెక్కి యేడ్వసాగిందామె.

రెండు నిముషాలసేపు ఆమెను అలా యేడ్వనిచ్చాడతడు. ఆ పరిస్థితిలో ఆమెను ఆపే ప్రయత్నం చేస్తే ఆమె దుఃఖం రెట్టింపు అవుతుందని అతనికి తెలుసు.

సరిగ్గా రెండునిముషాల తరువాత గ్లాసునిండా నీళ్ళు పోసి ఆమెకు అందించాడు. ఆమె నీళ్ళను త్రాగి, కాస్త నిమితపడ్డాక, ఆమెను అనునయంగా యిలా అడిగాడు.

"చూడమ్మా కాళీ....! సింగడికి యెవరితో పట్టణవాసులతో పరిచయం వుండితీరాలి. ఆ విషయం నీకేమైనా తెలుసా?"

"లేదు దొరా! నా ఎరికలో సింగడు నేస్తంగా తిరిగింది మా ఆఫీసరు దొరగారితోటే ఒక్కే కలిరి సింగడు దొరగారితో బంగళాలో నే నిద్దరోయేవాడు. ఇళ్ళిద్దరికీ యింతటి నేస్తమువిాటని గూడెం వాళ్ళంతా నిచ్చెరపోయేవాళ్ళు.

అలాంటిది యీ మద్దిన అళ్ళిద్దరికీ బెడిసికొట్టింది."

"ఏం....? యెందుకని?...." ఆత్రంగా అడిగాడతడు.

"నా మూలాన్నే దొరా. నాపై కన్ను వేసిందు దొర. ఓ రోజు నా చేయి పట్టిందు. నాపై మనసయిందంట. నేను ఔనంటే వన్నురాణిని చేస్తానన్నాడు. నేను సింగడికి మనసిచ్చానని చెప్పి తప్పించుకుని

వచ్చాను....

ఆ ఎనక సింగడికీ, దొరకీ గొడవై నాదంట. సింగడు చెప్పిండు.

నిన్న రేతిరి జాతరకు దొర వచ్చిండు! వచ్చి తనతో ఆడమన్నాడు. నే వల్లనన్నాను. సింగడితో ఆడుతున్న నన్ను చూసి మండిపడుతూ వెళ్ళిపోయిండు దొర."

"ఈ విషయం మీ నాయకునికి తెలుసా....?"

"లేదు దొరా! ఈ రగడ మా ముగ్గురిమధ్యే వుండాలిది. మూడో కంటికి ఎరుగ నేదు."

కేసు మంచి మలుపుతిరిగిందని అనుకున్నాడు ఇన్‌స్పెక్టరు.

"సింగడు ఇంకా యేమైనా చెప్పాడా కాళీ!"

"సెప్పిండు దొరా! నన్ను మరిసిపొమ్మనీ. లేకుంటే పేణం తీస్తానని సింగడ్ని బెదిరించినాడంట దొర."

ఇన్‌స్పెక్టర్ సాలోచనగా తల పంకించాడు.

4

జీపులో నుండి క్రిందకు దిగాడు శివప్రకాశ్. అతడి చేతిలో డబుల్ బారెల్ గన్ వుంది. అడవిలోనికి వెళ్ళే టప్పుడు యెప్పుడూ గన్‌ను దగ్గరే వుంచుకుంటాడతడు.

ఆ ప్రాంతంలో యెక్కడో పులి గర్జనను విన్నామని చెప్పారు కట్టెలకోసం అడవికి వెళ్ళిన గూడెంవాళ్ళు. ఆ వార్త అందిన మరుక్షణం హుటా, హుటిని జీపుమీద బయలుదేరి వచ్చేశాడతడు.

అది మాన్ ఈటరనీ, మామూలు పులులకన్నా చాలా తెలివిగా ప్రవర్తిస్తుందనీ అతనికి తెలుసు. అతడు చుట్టూ ఒక్కసారి పరికించి చూశాడు. తరువాత యేపుగా పెరిగిన దుబ్బులూ, పొదలకు దూరంగా నడక

పొగాడు.

అంతలో అతనికి సమీపంలోని పొదలు ఒక్క సారిగా కదిలాయి. ఏదో పెద్ద జంతువు నడుస్తున్నట్లు అలికిడి అయింది.

నడుస్తున్నవాడల్లా టక్కున ఆగిపోయాడతడు. చేతిలోని డబుల్ బారల్ గన్‌ను ఆ పొదవైపు గురి పెట్టాడు.

అదే సమయంలో మారంగా....గుండెలు జలదరించేలా పులి గర్జన వినిపించింది.

ఒక్క క్షణం అతడు తడబడ్డాడు. అదే సమయంలో పొదలను చీల్చుకుంటూ అతని కళ్ళముందు నుండే పరుగెత్తుకుంటూ పారిపోయింది పెద్ద అడవిపంది. అతడింకా ఆ పులిగర్జన వినడంవలన ఏర్పడిన షాక్‌లోనే వున్నాడు. కనీసం ట్రిగ్గర్ కూడా నొక్కలేదతడు.

పులి గాండ్రింపు వినవచ్చిన దిక్కు వేగంగా పరుగెత్తాడతడు. ఒకచోట నేలమీద పులిపంజా గుర్తులు కన్పించాయి అతనికి. వాటిని చూడగానే జేబులోనుండి అత్రంగా ఓ కాగితాన్ని తీశాడు. సింగడి శవం దగ్గర లభించిన పులి పంజా గుర్తులు ఆ కాగితం మీద ఉన్నాయి.

ఆ రెండింటినీ పోల్చి చూశాడు. సందేహంలేదు. ఆ రెండు పంజాల గుర్తులు ఒకటే.

'సో....సింగడ్ని చంపిన మాన్ ఈటర్ యింకా యిక్కడే తిరుగాడుతుందన్న మాట.'

అతడు ఆ పంజా జాడలను అనుసరిస్తూ ముందుకు నడిచాడు.

మట్టిలో పులిపంజాల గుర్తులు చాలా స్పష్టంగా కన్పి

స్తున్నాయి తుపాకీని చేతితో పట్టుకొని, చుట్టూ పరీక్షగా చూస్తూ ఒక్కొక్క అడుగే ముందుకు వేస్తున్నాడతడు.

అయితే తనకు కొన్ని అడుగుల దూరంలో తనను కబళించడానికి మృత్యువులా ఎదురుచూస్తున్న ఊబిని అతడు గమనించలేదు.

కాని, అందులో అతని తప్పేం లేదు. నిజానికి అది ఊబిలా లేదు. ఎండుటాకులు రాలిన మామూలు నేలలా వుంది. అతడు ఒక్కొక్క అడుగూ ముందుకు వేస్తున్నాడు.

దూరంగా ఒక చెట్టు చాటునుండి ఒక జత కళ్ళు అతడివంక ఆత్రంగా చూస్తున్నాయి.

తన ఆరవప్రాణం మరణానికి కారకుడయిన ఆ నీచుడి చావును కళ్ళారా చూడటానికి ఆ కళ్ళు ఆత్రుతపడుతున్నాయి.

ఒకటి.... రెండు .... మూడు .... అంతే! నాలుగవ అడుగు సరిగ్గా ఊబిలోపడింది. మొదటి అడుగు పడగానే సర్రున బురదలోకి జారాడతడు. మోకాళ్ళవరకూ ఆ ఊబిలో కూరుకుపోయిన అతడు మరి కాలు కదపలేకపోయాడు.

తన శరీరం నెమ్మదిగా బురదలో కూరుకుపోతుంటే నిస్సహాయంగా చుట్టూ చూశాడతడు.

"ర....క్షిం....చం....డీ...." అంటూ అతడు అరచిన అరుపు ఆ నిర్జనారణ్యంలో ప్రతిధ్వనించింది.

అప్పటికే నడుంవరకూ ఆ ఊబిలో కూరుకుపోయాడతడు. ఇక తన చావు తప్పదనుకున్నాడతడు. చివరి ప్రయత్నంగా చేతిలోని తుపాకీని గాలిలోకి రెండుసార్లు

పేల్చాడతడు.

ఆ శబ్దానికి చెట్లమీద పక్షులు ఉవ్వెత్తున గాలిలోనికి లేచాయి.

5

శివప్రకాశ్ ఉంటున్న ఫారెస్టు బంగళా ముందు జీపును ఆపాడు ఇన్‌స్పెక్టర్. జీపు నుండి క్రిందకు దిగి బంగళాలో ప్రవేశించాడు.

ఇన్‌స్పెక్టర్‌ను డ్రాయింగ్ రూమ్‌లో కూర్చోబెట్టి లోపలికి వెళ్ళాడు సీనయ్య.

సీనయ్య ఫారెస్టు బంగళాలో పనివాడు. ఏభయి ఏళ్ళ వయసులో కూడా యెంతో బలంగా, దృఢంగా కన్పిస్తాడు. పుట్టింది గూడెంలోనైనా, చిన్నతనం నుండీ ఫారెస్టు ఆఫీసర్ల దగ్గర పని చేయడంవలన అతనిలో నాగరికతా లక్షణాలు కన్పిస్తున్నాయి.

సీనయ్యను చూసిన వెంటనే అతనిని యెక్కడో చూసినట్లు అనిపించింది ఇన్‌స్పెక్టర్‌కు. ఐదు నిముషాల తరువాత గుర్తుకు వచ్చింది అతనికి సీనయ్యను యెక్కడ చూసిందీ.

సరిగ్గా రెండు నెలల క్రితం.... అంటే అతడు మల్కానగిరికి సబ్ ఇన్‌స్పెక్టర్‌గా వచ్చిన తొలిదినాల్లో....

గూడెంలో యెవరో ఒక యువతి ఆత్మహత్య చేసుకుందన్న వార్త అందింది. వెంటనే బయలుదేరి గూడేనికి వెళ్ళాడతడు. అప్పటికే ఆ యువతి శవానికి అంత్యక్రియలను పూర్తిచేశారు వారు.

హతురాలి శవమే లేకుండా అతడు చేసే పరిశోధన యేముంటుంది? ఫార్మల్‌గా ఎంక్వాయిరీ జరిపించి వచ్చేశాడు.

ఆ యువతి పేరు నీలమ్మ అనీ, ఎప్పుడూ నవ్వుతూ, తుళ్ళుతూ తిరిగే ఆమె అకస్మాత్తుగా ఎందుకు మరణించిందో అంతా వింతగా వుందని అన్నారు అంతా.

ఆ యువతి తండ్రే ఈ సీనయ్య.

'తను ఆ రోజు సామానులు తేవడానికి మల్కానగిరి సంతకు వెళ్ళానని, రాత్రి బాగా పొద్దుపోయాక ఇంటికి వచ్చిన తనకు చచ్చి పడివున్న నీలమ్మ కనిపించిందనీ' గోలు గోలున ఏడుస్తూ చెప్పాడతడు.

సీనయ్యను చూస్తూంటే ఆ కేసంతా గుర్తుకు రాసాగింది ఇన్‌స్పెక్టర్ ఉదయ్‌కుమార్‌కు.

ఆత్మహత్య చేసుకున్నది నీలమ్మ తండ్రి సీనయ్య పని చేస్తోందీ శివప్రకాశ్ యింట్లోనే. ఎందుకో అన్ని లింకులూ శివప్రకాశ్ దగ్గరే అదృశ్యమవుతున్నాయి — అనుకున్నాడు సీనయ్య యిచ్చిన టీ త్రాగుతూ.

"ఏం శీనయ్యా.... శివప్రకాశ్ గారు లేరా?"

"లేరు బాబూ! అడవిలోనికి వెళ్ళారు."

"లేరా! సరే! నేనిక్కడే వుంటాను. నీవు ఒకసారి గూడేనికి వెళ్ళి రామన్నదొరను పిలుచుకొని రా!"

సిగరెట్ ముట్టిస్తూ అన్నాడు ఇన్‌స్పెక్టరు.

శివప్రకాశ్ బంగళాలో లేడని అతనికి ముందే తెలుసు. ఇంక బంగళాలో మిగిలిన సీనయ్యనూ బయటకు పంపడం ద్వారా తనకు కావాల్సిన ఏకాంతాన్ని కల్పించుకున్నాడు.

సీనయ్య బంగళా దాటి కొంత దూరం పోగానే అతడు మెరుపులా లేచాడు. చేతిలోని సిగరెట్‌ను యాష్‌ట్రేలో వక్కి.... శివప్రకాశ్ బెడ్‌రూమ్‌లోనికి ప్రవేశించాడతడు.

ఆ బెడ్‌రూమును చూసిన అతని కళ్ళు ఆశ్చర్యంతో పెద్దవయ్యాయి. అది బ్రహ్మచారి పడకగదిలా లేదు. గోడలకు వ్రేలాడుతున్న శృంగార చిత్రాలూ, డబుల్ కాట్ బెడ్ ప్రక్కన టీపాయ్‌మీద నున్న అందమైన నగ్నసుందరి విగ్రహం, ప్రక్క చుట్టుక్రింద దొరికిన విరిగిన గాజుముక్కా, వాడిన ఒకటి రెండు అడవి సంపెంగలూ.... శివప్రకాశ్ మంచి రసికుడని చెప్పకనే చెబుతున్నాయి.

ఈ అడవిలో అతనికి అనుభవాన్ని పంచుతున్న దెవరు? పైవారు మాత్రం కాదు. ఎందుకంటే గ్రోత ముఖం కన్పిస్తే చాలు యీ అడవిలో అందరికీ తెలిసి పోతుంది.

మరి ...గూడెం మనుషులా? అతని అధికారానికి భయపడో, అతనిచ్చే డబ్బులకు ఆశపడో గూడెం స్త్రీలలో కొందరు అతనికి లొంగారే అనుకొందాం. అప్పుడు గూడెం స్త్రీలకూ, అతనికీ మధ్య ఎవరో మాధ్యవర్తి వుండాలి.

ఎవరతడు? సింగడా....?

అవును సింగడే. శివప్రకాశ్, సింగడు అంత సన్నిహితంగా ఉండటంలోని అంతరార్థం అదే అయి వుంటుంది.

"ఒక్కొక్క రాత్రి సింగడు దొరగారితో బంగళాలోనే నిద్దరోయేవాడు"....అతనికి కాళి చెప్పిన మాటలు గుర్తుకు వచ్చాయి.

అతడు ఒకవంక ఆలోచిస్తూనే, ఒక్కొక్క గదిని వెతుకుతున్నాడు. ఇంకెక్కడా అనుమానింపదగ్గ ఆధారాలేం దొరకలేదు. చివరగా స్టోర్ రూమ్‌లోకి

ప్రవేశించాడు.

విరిగిన ఫర్నిచరూ, పాత ఫైళ్ళూ. ఇంకా పనికిరావని పారేసిన యింకో సామాను.... అంతా బూజుపట్టి. దుమ్ము ధూళితో నిండివుంది. అతడు చుట్టూ పరికించి చూశాడు.

ఒక మూలగా పడివున్న బూట్లజత అతని దృష్టిని ఆకర్షించింది. వాటి సోల్స్‌కు బంకమట్టి అంటివుంది. అతడు వాటిని పైకితీసి చూశాడు. ఒక్క క్షణం పరీక్షగా ఆ సోల్సు చూసి, జేబులోనుండి ఒక కాగితాన్ని పైకి తీశాడు. దానిపై సీతమ్మ చెరువు దగ్గర అతడు భద్రపరచిన బూటుకాలి ముద్ర వుంది.

ఆ రెండింటినీ సరిచూశాడతడు. సందేహం లేదు. ఆ రెండింటి సైజూ, డిజైను.... అంతా ఒక్కటే.

విజయగర్వంతో అతని కన్నులు మెరిశాయి. లేచి నిలబడి ముందుకు రెండడుగులు వేశాడు.

ఏదో దుర్గంధం అతని నాసికాపుటాలను సోకింది. ఆ వాసన ఆ గదిలో ప్రవేశించినప్పటి నుండీ వస్తున్నా.... ఏదో పాత సామానులు బూజుపట్టటంవలన వస్తున్న ముక్కు వాసన అనుకున్నాడు. కాని అది కుళ్ళిన మాంసం వాసనని గ్రహించటానికి అతనికి యింకో సేపు పట్టలేదు.

పదినిమిషాల తరువాత పాత ఫైళ్ళ దొంతరల వెనుక గోడవారను కన్పించాయి ఆ దుర్గంధాన్ని వెలువరిస్తున్న వస్తువులు.

అవి.... పులిపంజాలు.

వాడిగావున్న వాటి గోళ్ళల్లో చిన్న చిన్న మాంసపు ముక్కలు ఇరుక్కొని వున్నాయి. అవే కుళ్ళిపోయి చెడు

వాసన వేస్తున్నాయి. ఆ పంజాల అడుగు భాగానికి రక్తంతో కూడిన మట్టి అంటివుంది.

ఆ పంజాలలోని రహస్యమేమిటో అతనికి అర్థం కాలేదు. వాటిని మళ్ళీ యథాస్థానంలో వుంచి అతడు గదిలో నుండి బయటపడ్డాడు.

మళ్ళీ మామూలుగా డ్రాయింగ్ రూములోనికి వచ్చేసరికి దూరంగా మనుష్యుల మాటలు వినిపించాయి. కిటికీ కర్టెన్ తొలగించి బయటకు చూశాడు. తా సమారంలో నడుచుకుంటూ వస్తున్న సీనయ్య, రామన్నదొర కనిపించారు.

అతడు సర్దుకొని మామూలుగా పేముకుర్చీలో కూర్చోబోతూ యొందుకో టేబిల్ వంక చూశాడు టూ-ఇన్-వన్ టేప్ రికార్డర్ కనిపించింది. వెళ్ళి ఆన్ చేసి వచ్చి కూర్చున్నాడు.

అవును మరి.... సీనయ్య వచ్చేసరికి.... అంత సేపూ తను టేప్ రికార్డర్‌లోని పాటలు వింటూ కూర్చున్నానని అనుకోవద్దూ!

అయితే అతడు ఊహించినట్లుగా ఆ కేసెట్‌లో పాటలు లేవు

ముందుగా పక్షుల కిచ కిచలు వినిపించాయి. తరువాత కూ....కూ....అంటూ కమ్మగా వినిపించింది కోకిల స్వరం....ఆ వెనుక గుడ్....గుడ్....మంటూ ఆడపావురాన్ని పిలవడానికి మగ పావురం చేసే విచిత్రమైన శబ్దాలు....

"ఓహో శివప్రకాశ్ వమంచి టేస్టు వుందే. అడవిలోని పక్షుల స్వరాలను బాగా రికార్డు చేశాడు" అనుకున్నాడు ఇన్‌స్పెక్టర్ ఉదయకుమార్.

అంతలో.... భయంకరమైన పులిగర్జనతో ఆ గది మార్మోగిపోయింది. తృళ్ళిపడ్డాడతడు. అప్రయత్నంగా చుట్టూ చూశాడు. అదే క్షణంలో మరోసారి వినిపించింది పులిగర్జన.

అది నిజమైన పులిగర్జన కాదని, కేసెట్‌లో రికార్డు అయిన పులిగర్జనను టేప్ రికార్డర్ ద్వారా వింటున్నానని గ్రహించడానికి సైతం అతనికి రెండు నిముషాలు పట్టింది.

నుదుటను పట్టిన చిరుచెమటను కర్చీఫ్‌తో అద్దుకుంటూ బరువుగా నిశ్వసించాడతడు.

అదే సమయంలో ఆ గదిలోనికి ప్రవేశించారు సీనయ్యా, రామన్నదొరలు.

"గుండె అదిరిపోనాయి దొరా! మెకమేంది.... దొర గారి మొంగసాలను కూయడమేందని నిచ్చెరపోయా.

అప్పుడు సింగడి శవాన్ని సూడటానికి పోయుంటిమే. అక్కడ అడవిలో అచ్చం ఇట్టాంటి కూతలే ఇన్పించి నాయి.

హా తెరి. కూసింది మెకం కాదు. పాటలపెట్టి అని సీనయ్య సెప్పిండు. నమ్మ బుద్ధి కాలేదు దొరా! గిదేనా ఆ పాటలపెట్టి."

టేప్ రికార్డర్ వంక అబ్బురంగా చూస్తూ అన్నాడు రామన్నదొర.

రామన్న మాటలు వినగానే ఎవరో కొరడాతో ఛెళ్ళున వెన్నుమీద చరచినట్లయింది.

"అక్కడ అడవిలో ఇట్టాంటి కూతలే ఇనిపించి నాయి."....రామన్న పలుకులు చెవుల్లో గింగురుమన సాగాయి. ఏవో ఆలోచనలు మెదడులో సుళ్ళు తిరుగ

సాగాయి.

గదిలో నిశ్శబ్దంగా పచార్లు చేస్తున్న అతడివంక ఆశ్చర్యంగా చూశారు వారు.

టేప్ రికార్డర్ లో కేసెట్ యింకా అలా తిరుగుతూనే వుంది. పొదలు గల గలమన్న శబ్దం. ఎండుటాకుల పై యేదో భారీ జంతువు బలంగా అడుగులు వేస్తున్న ధ్వని.

వింటున్న ఇన్ స్పెక్టర్ పెదవులు విజయగర్వంతో విచ్చుకున్నాయి. అప్పటికే అతని ఆలోచనలు ఒక రూపాన్ని దిద్దుకున్నాయి.

'శివప్రకాశ్ కు ఆడవాళ్ళంటే పిచ్చి. అందమైన గూడెం స్త్రీలను తార్చడంలో సింగడు అతనికి సహాయపడుతూ ఉండేవాడు. అయితే వున్నట్టుండి శివప్రకాశ్ కన్ను కాళిమీద పడింది. కాని త్వరలో తను పెళ్ళి చేసుకోబోతున్న కాళిని శివప్రకాశ్ కు అప్పగించడానికి సింగడు అంగీకరించలేదు.

దానితో వారిద్దరి మధ్య ఘర్షణ పెరిగింది. తన దారికి అడ్డు తప్పుకొని మర్యాదగా కాళిని అప్పగించకపోతే ప్రాణాలు తీస్తానని బెదిరించాడు శివప్రకాశ్. కాని సింగడు లొంగలేదు.

ఆ రోజు రాత్రి జాతరలో తనను కాదని, కాళి సింగడితో నాట్యం చేయడంతో అతడి కోపం తారాస్థాయికి చేరుకుంది.

మరునాడు ఉదయం కట్టెలు కొట్టడానికి వెళ్ళిన సింగడ్ని చంపి, సీతమ్మ చెరువు దగ్గర పారేశాడు. తన దగ్గరున్న పులిపంజాలతో అతని శరీరాన్ని చీల్చి, చండాడాడు.

ఎంతో నేర్పుగా నేలమీద ఆ పంజాగుర్తులను వేసి, పులి సింగడిని చంపినట్లు అందరినీ నమ్మించాడు. తన నాటకానికి మరింత బలం చేకూరటానికి, సింగడి శవాన్ని చూడటానికి వెళ్తున్న గూడెంవాళ్ళకు తను ముందుగా రికార్డు చేసిన పులిగర్జనలను వినిపించాడు.

ఎంతో అమాయకంగా తనతోపాటే వచ్చి సింగడి శవాన్ని చూసి ఆశ్చర్యం నటించాడు.

శివప్రకాశ్! రియల్లీ యూ ఆర్ ఎ జీనియస్.

అనుకున్నాడు ఇన్స్పెక్టర్. తన ఆలోచనల్లో ఎక్కడయినా లోపం వుందేమోనని మరోసారి తర్కించుకున్నాడు. అంతా కరెక్టుగా వుందనిపించాక....సీనయ్య వంక తిరిగి ఒకే ఒక ప్రశ్న అడిగాడు.

“శివప్రకాశ్ స్త్రీలోలుడు కదూ?”

జవాబు చెప్పలేక సీనయ్య తల దించుకున్నాడు. అతడి మౌనం అంగీకారమని తెలుసు అతడికి.

అతడు చిరునవ్వు చిందిస్తూ బయటకు నడిచాడు.

తనని పిలిచినట్లే పిలిచి, మాటామంతీ లేకుండా వెళ్ళిపోతున్న ఇన్స్పెక్టర్ వంక ఆశ్చర్యంగా చూశాడు కోయదొర రామన్న.

జీపు శరవేగంగా అడవివైపు దూసుకుపోయింది.

6

జీపుమీద వెళ్తున్న ఇన్స్పెక్టర్కు పరుగెడుతూ ఎదురువచ్చింది కాళీ. ఆమెను చూసి జీపును ఆపాడు. ఆయాసంతో వగరుస్తోంది ఆమె.

“మీ కోసమే వస్తుండా దొరా. మీరు బంగళాకాడున్నారని తెలిసి లగెత్తి వస్తున్నా!”

“ఏం జరిగింది కాళీ....?”

"ఈ రోజు పొద్దున్నే ఆఫీసరుబాబు నన్ను కలిసిండు. తన మాట కాదని, తనకు యెదురునిల్చిన, సింగదేవైనాడో తెలిసింది కదా....యికనైనా తనకు లొంగి పొమ్మని నన్ను బెదిరించిండు."

ఆమె వంక చూసి చిన్నగా నవ్వాడతడు.

"భయం లేదులే శాలీ. ఈ రోజుతో శివప్రకాశ్ ఆట కట్టు" అన్నాడతడు జీపును స్టార్టు చేస్తూ.

మాన్ ఈటర్‌ను వెంటాడుతూ శివప్రకాశ్ అడవిలోనికి వెళ్ళాడని తెలిసింది అతనికి.

"నిజమైన మాన్ ఈటర్ వైన నిన్ను వేటాడటానికి నేనూ అడవిలోనికి వస్తున్నాను శివప్రకాశ్."

ఏక్సిలేటర్‌ను కాలుతో బలంగా నొక్కుతూ అనుకున్నాడతడు.

అయితే అతడు శివప్రకాశ్ కోసం ఎంతోదూరం వెళ్ళనవసరం లేకుండా పోయింది. దారిలోనే అతనికి ఫారెస్టు జీపు యెదురయింది. అతడు జీపును ఆపి క్రిందకు దిగాడు.

వంటినిండా బురదతో సీటుమీద నిస్త్రాణంగా వాలి పోయి వున్నాడు శివప్రకాశ్. అతన్ని ఆ స్థితిలో చూసే సరికి అతనికి మూర్ఛ వచ్చినంత పనయింది.

"వాట్ హాపెండ్ శివప్రకాశ్?" అన్నాడతడు ఆత్రంగా.

'అడవిలో పులిపంజా గుర్తులను అనుసరిస్తూ తను ఊబిలో యెలా చిక్కుకున్నదీ....' లోగొంతుతో లేని ఓపికను తెచ్చుకుని నెమ్మదిగా చెప్పాడు శివప్రకాశ్.

"మరి ...ఆ ఊబిలో నుండి ఎలా తప్పించుకున్నారు?" ఆశ్చర్యంగా అడిగాడతడు.

ఆ ప్రశ్నకు సమాధానం జీపును డ్రయివ్ చేస్తున్న ఫారెస్టు గార్డు చెప్పాడు.

"పులి గర్జన వినిపించిన దిక్కుగా అడవిలోనికి ఆఫీసరుగారు ఒంటరిగా వెళ్ళారని తెలిసింది నాకు. వెంటనే రైఫిల్ తీసుకొని నేనూ అడవిలోనికి బయలుదేరాను.

అయితే ఆయన జీపుమీద వెళ్ళడంచేత నేను ఆ స్థలం చేరడానికి చాలా సమయం పట్టింది. తీరా నేను అక్కడ చేరుకునేసరికి అక్కడ ఆగివున్న జీపు కనిపించింది ఆఫీసర్ గారు ఎక్కడా కనిపించలేదు. ఏం చేయాలో నాకేం తోచలేదు.

అంతలో రెండుసార్లు తుపాకీ పేల్చిన శబ్దం వినిపించింది. కాని పలుకురాయి ఉండటంచేత ఆ ధ్వని అరణ్యం నలుదిక్కుల నుండీ వినిపించింది. ఏ దిక్కుకని పరుగెత్తను?

అంతలో.... ఒకచోట ఆకాశంలో ఉవ్వెత్తున పైకి లేచిన పక్షుల సమూహం కన్పించింది. బహుశా శబ్దం ఆ దిక్కునుండే వచ్చి ఉంటుందని అనుకున్నాను నేను.

వెంటనే ఆ దిక్కువంక సూటిగా పరుగెత్తాను. అక్కడ.... ఊబిలో గుండెలదాకా దిగబడిపోయిన ఆఫీసరుగారు కనిపించారు.

ఏం చేయాలో నాకేం తోచలేదు. తాడుకానీ, పొడవైన కర్ర కానీ ఏవీ సమయానికి దగ్గరలేవు. ఎలా? ఎలా ఆయనను రక్షించాలి?

అంతలో సరిగ్గా ఊబిపైన కాస్త క్రిందకు వ్రాలిన చెట్టుకొమ్మ నా దృష్టిని ఆకర్షించింది. మరుక్షణం తాత్సారం చేయకుండా చెట్టుమీదకు ఎగబ్రాకాను. పైనున్న

కొమ్మను గట్టిగా రెండు చేతులతో పట్టుకొని కాళ్ళతో క్రిందనున్న కొమ్మను బలంగా క్రిందకు వంచాను.

ఆయన అప్పటికే భుజాలదాకా దిగబడి పోయారు. అయితే ఆయన చేసిన తెలివైన పనేమిటంటే రెండు చేతులనూ పైకి ఎత్తి ఉంచడం.

క్రిందకు వాలిన కొమ్మను ఆయన గట్టిగా చేతులతో పట్టుకున్నారు. మరుక్షణం అంతవరకూ ఆ కొమ్మను క్రిందకు అదిమి పెట్టి ఉంచిన నా కాళ్ళను పైకి ఎత్తేశాను.

వెదురు బద్దను బాగా క్రిందకు వంచి, ఒక్కసారి వదిలితే ఎలా స్ప్రింగులా పైకి లేచి వస్తుందో. అలాగే ఆ కొమ్మ కూడా అంతే ఫోర్సుతో పైకిలేచింది.

కొమ్మతో పాటు పైకి లేచిన ఆఫీసర్ గారిని చేయి పట్టుకొని లేవదీశాను."

కళ్ళకు కట్టినట్లు ఆ సన్నివేశాన్ని వర్ణించాడు ఆ గార్డు

వారు చెప్పేదంతా వినేసరికి ఇన్స్పెక్టర్‌కు మతి పోయింది

'పులి పంజా గుర్తులను అనుసరిస్తూ ఊబిలో చిక్కుకున్నా నంటున్నాడు శివప్రకాశ్. అదే నిజమయితే పులి కూడా ఆ ఊబిలో చిక్కుకుని ఉండాలి.'

అతడు సాలోచనగా వారివంక చూశాడు.

"మరి పులి ...?" అన్నాడతను అనుమానంగా.

"అదే విచిత్రం. ఆ తరువాత ఎంత గాలించినా అక్కడ పులి పంజా గుర్తులు కనిపించలేదు. సరిగ్గా ఆ ఊబి దగ్గరే అదృశ్యమయ్యాయి" అన్నాడు గార్డు.

"మీరు ఊబిని గమనించలేదా శివప్రకాశ్?"

"లేదు ఇన్‌స్పెక్టర్. అది సూటిగా లేదు. బురద నేల ఆ పైకి కనిపించకుండా ఎవరో పైన పట్టిని చల్లినట్లుంది. ఆ పైన దట్టంగా ఎండుటాకులు దానిమీద పరచివున్నాయి."

అతడివంక నమ్మలేనట్లు చూశాడు ఇన్‌స్పెక్టర్.

"అంటే ఏ పులి పంజా గుర్తుతో సింగడి హత్యను శివప్రకాశ్ తప్పుదారి మళ్ళించి, ప్రమాదంగా చూపించాడో, అదే పులిపంజా గుర్తుతో శివప్రకాశ్‌నే తప్పుదారి పట్టించి చంపబోయారా? అదే నిజమయితే ఎవరా హంతకుడు?

శివప్రకాశ్ మీద జరిగిన ఈ హత్యా ప్రయత్నానికి కారణం సింగడి హత్యే అయితే.... సింగడి మరణానికి శివప్రకాశ్ మీద పగ తీర్చుకోవడానికి ఎవరు ప్రయత్నిస్తారు?

ఒకే ఒక్కరికి ఆ అవకాశం ఉంది.

అది... కాళీ....!

కాని కాళీ ఇంతకు తెగించిందంటే నమ్మబుద్ధి కావటంలేదు అతడికి. కాని, టేప్ రికార్డర్‌ను ఆపరేట్ చేసి పులి గర్జనను వినిపింపజేసే అవకాశం.. ఆ ఇంటిలో పని చేస్తున్న కాళీ ఒక్కదానికే ఉంది.

ఆలోచనలతో అతనికి తల తిరిగిపోతున్నట్లు అనిపించసాగింది. 'ఎక్కడికో పోతున్నదీ కేసు' అనుకున్నాడతడు.

జీపును రివర్స్ చేసి వెనక్కు పోనిచ్చాడు. ఈ హత్యల మిస్టరీని ఛేదించాలంటే.... శివప్రకాశ్ పై తనకున్న అనుమానాన్ని బయట పెట్టకూడదనుకున్నాడు.

అపరాధికి యింకో అవకాశం యివ్వాలి తనకేమీ తెలియనట్లు ఊరుకుంటే.... హంతకుడే యింకో ప్రయ

త్నం చేస్తాడు. ఆ ప్రయత్నంలోనే హంతకుడిని రెడ్ హాండెడ్ గా పట్టుకోవాలి. అదీ అతడి ఆలోచన.

7

రాత్రి తొలిజాము గడిచింది. అమావాస్య దాటిన తొలిరోజులు కావడంతో చంద్రుడు గుడ్డి కాంతులీనుతున్నాడు. వెన్నెల లేనివేళ వెన్నెలు మాకెందు కన్నట్లు చుక్కలు చిన్నబోతున్నాయి.

ఆ మసక చీకటిలో గూడేన్ని దాటి నెమ్మదిగా అడవిలోనికి ప్రవేశించిందొక ఆకారం. ఎండు టాకుల మీద పాదాలు పడినప్పుడల్లా సన్నగా చప్పుడవుతూంది. ఆ చప్పుడులో ఆమె కాలి అందెల మ్రోత కలిసిపోతుంది.

నల్లని కురులను పైకి ఎగదువ్వి కొప్పుగా ముడిచింది ఆమె. ఆ మసక వెలుతురులో సైతం ఆ కొప్పులో ముడిచిన చురకత్తులు చంద్రవంకల్లా మెరుస్తున్నాయి.

ఆమె వడి, వడిగా నడుస్తూంది. ఆమె వెనుకే నల్లని కంబళీని తలనిండా కప్పుకొని వస్తున్నాడు ఇన్‌స్పెక్టర్. తనను ఎవరైనా వెన్నాడుతున్నారేమో నన్న ఆలోచన కూడా లేనట్లుంది ఆమెకు.

నడుస్తున్న ఆమె ఒక చోట ఆగింది. అక్కడ పెద్ద, పెద్ద మద్ది చెట్లు ఉన్నాయి. ఆమె చేతులను ఆడించి గాజులను గల, గల లాడించింది. సమీపంలోనున్న ఒక మద్ది చెట్టు చాటునుండి ఒక పురుషాకారం పైకి వచ్చింది.

తెల్లని పైజామా, లాల్చీ ధరించాడతడు. అతడు శివ ప్రకాశ్. ఆమె కాళీ.

“వచ్చావా కాళీ....రా!” రెండు చేతులనూ చాపి ఆమెను కౌగిలిలోనికి ఆహ్వానించాడతడు.

“మీరంతగా ఇదౌతుంటే రాకుండా ఉండగలనా

దారా!" అతడి కౌగిలిలో గువ్వలా ఒదిగిపోతూ అంది ఆమె.

"మరి ఈ తుప్పల్లో ఈ తిప్పలెందుకు శాలీ. హాయిగా మన బంగళాకే పోవచ్చుకదా!" అన్నాడతను ఆమెను కౌగిలిలో నలిపేస్తూ ...

"గుట్టు రట్టయితే పేనంపోతాది." అంది ఆమె.

వారిద్దరినీ ఆ స్థితిలో చూస్తుంటే ఇన్స్పెక్టర్‌కు మతి పోసాగింది. ఇది కలా? నిజమా? అన్న అనుమానం పీడించసాగింది అతడిని.

శాలీ బలమైన అవయవాలు తనను మత్తుగా, వత్తుగా తాకుతుంటే అనిర్వచనీయమైన ఆనందంతో ఒళ్ళు మరచి పోయాడు శివప్రకాశ్. అతడి వంక ఓరగా చూసిందామె. మెల్లగా చేతులను పైకి లేపింది.

అలా చేతులు లేపటంలో మరింత స్వేచ్ఛగా తన ఛాతీకి హత్తుకున్న ఆమె గుండెల కటినం అతడిని వివశుడ్ని చేసింది. ఆమె మెడను తమకంగా పెదవులతో రాస్తూ ఆమెను బల్లిలా కరచుకుపోయాడతడు.

అతడు అలా మైమరచి వున్న క్షణంలో రెండు చేతులనూ కొప్పుమీదకు చేర్చిందామె. రెండు చేతులతో ఛటాలున రెండు చురకత్తులనూ పైకి లాగిందామె.

ఆమె చేయబోతున్న పనిమిటో గ్రహించే సరికి ఇన్స్పెక్టర్‌కు మెడమీద చీమలు ప్రాకినట్లయింది.

"శాలీ....ఆగు" అంటూ గట్టిగా అరిచాడు. అతడి గొంతు ఆ నిశ్శబ్ద నిశీధిలో ప్రతిధ్వనించింది.

అతడు మరో క్షణం ఆలస్యం చేసివుంటే ఆమె చేతుల లోని రెండు చురకత్తులూ శివప్రకాశ్ వెన్నులో నుండి దూసుకుపోయి వుండేవి.

ఇన్స్పెక్టర్ కేక వినగానే ఆమె ఒక్కక్షణం బిత్తరపోయింది. ఉలిక్కిపడ్డ శివప్రకాశ్ విసురుగా ఆమె కౌగిలినుండి విడిపడ్డాడు. ఎదురుగా రెండు చేతులలోనూ రెండు కత్తులను పట్టుకొని అపరకాళికలా నిలబడ్డ కాళీని చూసి నిశ్చేష్టుడైపోయాడు.

"ఏ ... ఏ ఏమిటిది కాళీ" అన్నాడతడు తడబడుతున్న గొంతుతో.

"పగ దొరా! పగ! నీకు తెలుసుగా పేనానికి పేనం, రక్తానికి రక్తం బదులు తీసుకోనే జాతి మాది. నా సింగడిని సంపిన నిన్ను ఈ కత్తిరి సంపందే వదలను." అంది సివంగిలా గర్జిస్తూ.

"నేను సింగడ్ని చంపడమేమిటి కాళీ" అన్నాడతడు ఆశ్చర్యంగా.

"కల్లలాడబోకు దొరా. నాకు తెలుసు సింగడ్ని నీవే సంపావు. సీనయ్య తాత సెప్పిండు"

"సీనయ్యా" అతడు నివ్వెరపోయాడు.

అదే సమయంలో ఆ అడవిని వణికిస్తూ భయంకరమైన పులిగర్జన వినిపించింది. ఒక్కక్షణం వారిద్దరూ చిగురుటాకుల్లా వణికిపోయారు.

సమీపంలోని పొదలు ఒక్కసారి గలగలలాడాయి. మరోసారి ప్రళయ భీకరంగా వినిపించిన పులి గర్జనకు వారు భయంతో వణికిపోతూ చెరో దిక్కుకు పారిపోయారు.

అది నిజమైన పులిగర్జన కాదనీ, టేప్ రికార్డర్ ద్వారా వినిపిస్తున్న రికార్డెడ్ క్యాసెట్ అనీ తెలిసిన ఇన్స్పెక్టర్ ముందుకు ఉరికాడు. పారిపోబోతున్న కాళీ చేయిని ఒడిసి పట్టుకున్నాడు. ఆమె అతడివంక నివ్వెర

పోయి చూసింది.

అతడి మెదడు శరవేగంగా ఆలోచించసాగింది. శివ ప్రకాశ్, కాళీ ఇద్దరూ కావంటే టేప్ రికార్డర్ వాడే అవకాశం ఎవరికుంది? 'సీనయ్య తాత సెప్పిండు' అన్న కాళీ మాటలు గుర్తుకు వచ్చాయి.

"అవును సందేహంలేదు సీనయ్యే" అనుకున్నాడతడు.

అంతలో వారికి... శివప్రకాశ్ చావుకేక వినిపించింది. మెరుపులా అటు పరిగెత్తాడతడు. కంఠనాళాలు తెగి పోయి రక్తం వరదలు కడుతుంటే....మరణవేదనతో కాళ్ళూ చేతులూ కొట్టుకుంటున్నాడు శివప్రకాశ్. అతని కంఠంపై పులి పంజాల గుర్తులు స్పష్టంగా కనిపిస్తున్నాయి.

అతడు యింక ఎంతోసేపు బ్రతకడని అర్థమైపోయింది. సీనయ్యే ఈ హత్య చేశాడన్నది తెలుస్తూంది. కాని ఎందుకు చేసినట్లు?

సింగడ్ని, శివప్రకాశ్ నూ ఇద్దర్నీ హత్యచేసాడంటే వారిద్దరూ కలిసి అతడికి చేసిన ద్రోహమేదో ఉండి ఉంటుంది. ఏమిటా ద్రోహం?

అకస్మాత్తుగా....ఆత్మహత్య చేసుకున్న సీనయ్య కూతురు నీలమ్మ స్మృతిపథంలో మెదిలింది అతడికి.

"యస్. సందేహంలేదు. అదే అయి ఉంటుంది"

అతడు చావు బ్రతుకుల మధ్య కొట్లాడుతున్న శివ ప్రకాశ్ వంక చూస్తూ అడిగాడు.

"నీలమ్మను నీవూ, సింగడూ కలిసి చెరిచారు కదూ?"

"శివప్రకాశ్ ఒక్క క్షణం బాధగా కళ్ళు మూసుకున్నాడు. తరువాత ఔనన్నట్లుగా తలాడించాడు.

ఒక గొప్ప రహస్యాన్ని సాధించానన్న తృప్తితో

ఇన్‌స్పెక్టర్ ఉదయకుమార్ కళ్ళు జ్యోతుల్లా వెలిగిపోతున్నాయి.

శివప్రకాశ్‌ను చూస్తూ ఉండమని కాళీకి చెప్పి.... అసలు హంతకుడు సీనయ్యను బంధించడానికి బయలు దేరాడతడు.

ముగింపు :

సీనయ్య తన నేరాన్ని ఒప్పుకొని చట్టానికి లొంగి పోయాడు.

"ఆ రోజు రాత్రి....

నేను సంతనుండి వచ్చానేమోనని కనుక్కోవడానికి బంగళాకు వెళ్ళింది నా ఒక్కగా నొక్క కూతురు నీలమ్మ. అప్పుడే విరిసిన మల్లెమొగ్గలాంటి నా నీలమ్మను ఆ రాక్షసులిద్దరు దారుణంగా చెరిచారు.

ఆ అవమానాన్ని భరించలేక గన్నేరు పప్పుతిని ఆత్మ హత్య చేసుకొంది నా నీలమ్మ.

ప్రాణానికి ప్రాణం తీయడమే ధర్మమని భావించే జాతి మాది. అందుకే ఆ కామాంధులను వేటాడి చంపాను. ముందు నింగడిన్ని చంపి ఆ నేరాన్ని శివ ప్రకాశ్ మీద వేశాను. మీకు అతడి మీద అనుమానం రావడానికే చెరువు ఒడ్డున అతని బూట్ల ముద్రలను వేశాను.

హంతకుడిగా అతడు ఉరికంబం ఎక్కుతుంటే చూడాలనుకున్నాను. ఇంకో ప్రక్క ఎందుకయినా మంచిదని నా ప్రయత్నాలు నేను చేస్తూనే ఉన్నాను.

ఊబినుండి తప్పించుకున్నాడు. ఈసారి కాళీని ప్రయోగించాను. ఒకవేళ కాళీ నుండి కూడా తప్పించుకోగల్గితే పులి పంజాలు ఉండనే ఉన్నాయి.

ఆ రాత్రి....కాళీ కూడా ఆ పులి గర్జనలను ఆలకిస్తుంది గాబట్టి....శివప్రకాశ్ పులిచేత చంపబడ్డాడని ఆమే ప్రత్యక్షసాక్ష్యం ఇస్తుంది అనుకున్నాను.

కాని....ఇన్ స్పెక్టర్ బాబూ! మీరు చాలా తెలివైన వారు. నా ఎత్తుకు పై ఎత్తు వేసి నన్ను చిత్తుచేశారు.

అయినా పర్వాలేదు బాబూ....నా కిప్పుడెంతో తృప్తిగావుంది. ఈ రోజుతో నా నీలమ్మ ఆత్మకు శాంతి లభిస్తుంది."

అన్నాడతడు తన అర చేతులకు బేడీలను బిగిస్తున్న ఇన్ స్పెక్టర్ తో.

—: అయిపోయింది :—